

A Győri Ítéltábla dr. Gellén Tibor ügyvéd által képviselt **felperes neve** felperesnek, dr. Szakáll Júlia ügyvéd által képviselt **dr. alperes neve** alperessel szemben **személyiségi jogsértés megállapítása és jogkövetkezményei** iránt indított perében, a Szombathelyi Törvényszék 2020. február 4. napján meghozott 28.P.20.247/2019/19/V. számú ítéletével szemben a felperes által 20. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

Í t é l e t e t:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja, megállapítja, hogy az alperes a saját Facebook-oldalán a felperes 2019. március 16-án 7 óra 10 perckor posztolt üzenetére válaszként közzétett bejegyzésében a „fogjon vissza a stílusából sintér úr”, „megoldottuk sintér nélkül is nem vagyunk önre szorulva”, „találkozhatunk a bíróságon mit akar sintér úr”, valamint „ja a harmadik meg okozzon önnek fejtörést sintér úr!” szövegrészekben a sintér kifejezés rendszeres használatával megsértette a felperes becsülethez fűződő személyiségi jogát.

Kötelezi az ítéltábla az alperest, hogy 15 napon belül saját Facebook-oldalán - legalább 15 napi időtartamban nyilvánosan elérhető módon - tegye közzé az alábbi tartalmú nyilatkozatot:

Dr. alperes neve, ezúton kérek elnézést **Felperes** től azért, hogy a saját Facebook-oldalamon felperes neve 2019. március 16-án 7 óra 10 perckor posztolt üzenetére válaszként közzétett bejegyzésemben a „fogjon vissza a stílusából sintér úr”, „megoldottuk sintér nélkül is nem vagyunk önre szorulva”, „találkozhatunk a bíróságon mit akar sintér úr”, valamint „ja a harmadik meg okozzon önnek fejtörést sintér úr!” szövegrészekben a sintér kifejezés rendszeres használatával megsértettem felperes neve becsülethez fűződő személyiségi jogát.

Az ítéltábla az elsőfokú ítéletnek a keresetet a fentieket meghaladóan elutasító rendelkezését helybenhagyja.

Az ítéltábla mellőzi az elsőfokú ítéletnek a felperest az állam javára eljárási illeték, az alperes javára pedig perköltség megfizetésére kötelező rendelkezését.

Az ítéltábla kötelezi a felperest és az alperest, hogy fizessenek meg az állam javára az illetékügyben eljáró hatóság felhívására és számlájára személyenként 42.000,- (negyvenkettőezer) forint feljegyzett eljárási illetéket.

A felek maguk kötelesek viselni az első- és másodfokú eljárás során felmerült költségeiket.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Az irányadó tényállás szerint a felperes működteti a **Cég 1 Bt.-t (...1 u.)**, amely cégnek a beltagja és vezető tisztségviselője a felperes.

A cég szerződésben áll a rendőrséggel és más hatóságokkal, több önkormányzattal, állatvédelmi szervezetekkel, és ennek keretében szolgáltatási tevékenységet, ebrendészeti tevékenységet végez. Kb. 150 településsel van szerződése a bt.-nek ebrendészeti tevékenység végzésére ... megyében, illetve a környéken. A cég a hatályos jogszabályok szerint állatmenhelyet és állatpanziót (állatotthont) is működtet **Település 1**ben **Név 1** elnevezéssel. Az állatotthon jogosult ebrendészeti feladatok elvégzésére, kutyapanzióztatásra, vagy állatpanzióztatásra, illetve menhelyi tevékenység ellátására. A cég tevékenységi körébe tartozik a kóbor ebek befogása, szerződéssel rá átruházott hatósági jogköre alapján jogszerűen jár el a talált kutyák tekintetében.

Az alperes 2019. március 7-én három kutyát talált **Település 2** és **Település 3** között fél úton lévő elhagyott erdészháznál. Ezt követően az alperes naponta kétszer odajárt megnézni őket, és ennivalót is vitt nekik.

Az alperes megpróbálta felkutatni a legközelebbi menhelyet. A **Név 2** Állatvédő Egyesülettől jelezték, hogy a náluk nincsen hely.

A felperest 2019. március 12. napján az erdészet hívta fel, hogy a területükön három kidobott kóbor kutya kóborol. A felperes kiment az embereivel a helyszínre, és azt tapasztalták, hogy valaki eteti a kutyákat, ezért nem tudták a kutyákat befogni. Másnap ismét kint voltak a helyszínen, a kutyákat azonban nem találták.

Aznap a felperes és az alperes telefonon beszéltek egymással.

2019. március 15-én a kutyák eltűntek, de pár nap múlva előkerültek. A kutyák befogására, elszállítására és orvosi kezelésére a **Név 3** Egyesület közreműködésével került sor.

Az alperes a perbeli kutyákkal kapcsolatos eseményeket a saját Facebook.com internetes oldalán nyilvánosan, bárki által hozzáférhetően folyamatosan közzétette.

Az alperes a perbeli eseményekkel kapcsolatban 2019. március 15. napján 10 óra 50 perckor a saját Facebook oldalán nyilvános posztot jelentetett meg az alábbi szöveggel:

"...!!! 8 napja láttam meg az erdő szélén Őket, három kutyust akik azóta is ott vannak. Becsaltam ott lévő romos elhagyott vadászházhoz, ahol 4 napja napi kétszer elmegyek etetni és barátkozni Velük. Kettő rettenetesen fél, ezért morog, támad. Tele kullancssal, amit emiatt ki sem tudok szedni. **Név 2** menhely azt mondta tele vannak, es rengeteg a gyógyítási költségük, alánlották **Település 1** menhelyt, ahol 3 napja az úr válasza sem méltatta a levelem. Velük vagyok, bíztatom őket, nem éheznek és a MAGYAR valóság már tudom mi lesz, már előre megszakad a szivem, es elviselhetetlen a gondolat is!!!! Három fejlődés közéről, a vadászok ezt nem fogják tűrni pedig már az ételt is otthagyják mert nem éhesek. Vadállományt nem bántják!!!! Ha a valaki mégis tud segíteni írjon ide, privtba és itt a tel. sz. Az 1% az kellene, a milliók, es az év közbeni sirankozásokra az utalás. Egy civil meg fogja be, igaz???"

Az üzenetre a jelen peren kívülálló személyek elküldték az alperesnek a kommentjeiket.

Az alperes 2019. március 15-én 18.49-kor az alábbi üzenetet jelentette meg a Facebook-oldalán:

"...!!! Ma egy óra felé mentem etetni, sehol a három kutya!!! Kiabáltam, de nem jöttek. A kapun a következő kiírás találtam. Lásd. kép. No ilyen, hogy Állatvédelmi Egyesület nincs, és főként elérhetőség, kontakt nélkül hely, a megye megnevezés nélkül. Felhívtam a ... megyei Állatvédelmi Egyesületet. Ők nem tudnak róla, nem írtak ki semmit. **Név 2** menhely sem írta ki, de voltak kint, telefonon hívtam őket. Aztán a **Település 1** menhelyet hívtam, aki úr ugyan 3 napja nem válaszolt,

de most készséges volt. NEM ők írták ki! Viszont kimentek, befogni nem tudtk vadak, pedig n mr kettőt megsimiztem a pici meg mr nem fél tőlem. Kérte ne etessem, mert nem lehet csalizással befogni, mert nem éhesek. Jó mondtam, de a kutyák nincsenek meg. Viszont valaki(k), a képen látható táppal teli edénykét helyeztek el, és vittek vizet. Minden ÉRINTETLEN volt.

Az Állatvédelmis ... megyei hölgy és a **Település 1** menhely vezető azt mondta egy úr telefonált mindkét helyre, de semmi nem derült ki, ki es mit is akart.

Egész délutánom, tönkre ment, most 18 órakor kimentem és ugyan úgy senki nem jött elém, nyomuk sincs, étel víz érintetlen !!!!!!!

Könyörgöm hol vannak a kutyák, ugye nem az történt amit az előző posztban leírtam. A két menhely akik kint voltak, egyértelműen közölték ezeket nem tudták csak úgy befogni, ezzel egyet értettem mert, talán én tudtam volna sok babusgatás, beszélgetés, simi jutalomfalattal, ahogy e pár napban közelebb kerültek. Aki tud valamit kérem szóljon. NEM TUDOM FELDOLGOZNI !!!!! MI LETT VELÜK!! KI ÍRTA KI A KÉRÉST!!!! CSAK A csalódás, fájdalom maradt amit a szívembe éreztem, hogy nem fog sikerülni !!!!!!"

Az alperes közzétette a fentiekben hivatkozott kiírást is:

„TISZTELT VADÁSZOK!

A HÁZ KÖRNYÉKÉN TANYÁZÓ HÁROM

KUTYUS JELENLEG NAPONTA

ENNI KAP, IGY NEM FUT VAD UTÁN.

AZ ÁLLATVÉDELMI EGYESÜLET
MÁRCIUS 18/19-ÉN ELSZÁLLÍTJA
AZOKAT.

KÖSZÖNJÜK MEGÉRTÉSÜKET!"

A felperes 2019. március 16-án 7:10-kor az alábbi üzenetet posztolta:

„Ezt a magát állatvédőnek nevező nő, negatívan tünteti fel szervezetünket cikkében! Javaslom ne folytassa!! Én nem nagyon levelezem hasonszörűekkel az állatvédelemről, és nem szidom a vadászokat sem! TUDTOMMAL MI VOLTUNK AZ EGYETLEN SZERVEZET, AKIK A HELYSZÍNRE Mentünk! Szerdán, írogatás helyett! Akkor nem sikerült a kutyák megfogása, amit tegnap meg akartunk ismételni, de helyi segítők jelezték, hogy a kutyák eltűntek! AMENNYIBEN TOVÁBB FOLYTATJA A ... SZEVEZETEK LEJÁRATÁSÁT A BÍRÓSÁGON Találkozunk!"

Az alperes a felperes fenti üzenetére az alábbiakat válaszolta saját Facebook oldalán:

„Uram, ezeket a kutyákat én Dr alperes neve találtam, etettem kértem messengerben segítséget öntől. Mivel 3 napig nem reagált, és a **Település 4i** Civil állatmentők segítettek nekem. Fogjon vissza a stílusából sintér úr, mert a Magyarország első Állatvédő Pártjának tagjáról beszél!!!Megoldottuk sintér nélkül is nem vagyunk önre szorulva, s kórházi kezeléseik után tökéletes helyen van a pici lány és én fogadtam örökbe a másikat. Találkozhatunk a bíróságon mit akar sintér úr, telefonban fenyeget meg itt is!! Ajánlom száljon le az ügyről, erről hál isten lekéssett!!!!!"

És ekként folytatta:

„Ja a harmadik meg okozzon önnek fejtörést sintér úr! A levelem kB.750 embernél megvannak semmit nem írtam, ami nem.... ,,

Az alperes 2019. március 16-án 20:51-kor az alábbi üzenetet tette közzé a saját Facebook oldalán:

„Folytatás 3

Hamis információk, hazugságok, félrevezetés, és mély fájdalom a mai nap végére.

A kapott információk alapján miszerint egy hölgy azt írta nekem, hogy gazdájához visszakerült a pici barna (L) Nem igaz. A másiktól lemondott a gazdája, elvitték az egerszegi Állatvédők ivartalanítták és gazdásították NEM igaz.

Végigtelefonáltam minden lehetséges helyet, ők is egymást, semmilyen kutya nem került senkihez. Bizonyították. Kimentek később, én is a kutyák helyéhez és majd elájultunk, mindkettő ott volt. A **B.C.** nincs meg. Mondom semmi bajuk nem volt!!! Délután **A** kiment, (addig ki, és mit csinált velük rohadt személy) nem tudjuk. A kicsi nagyon rossz állapotban volt percről percre rosszabbul. Szaladtak vele **Település 4**re, infúzion lóg szegény mert valami maró anyagot adtak neki. A másikat is vérzik az orra, rettegve menekült előlem is, nem ugat, nem jön elmenekült, most este mikor kimentem. Valami őt is érte. Talán az általunk kitett ennivalót mérgezték meg, nem tudom, de egy pár perce meghalt mókust találtam a tányéruktól pár méterre.

A **Település 4** **Név 3** Aja chip alapján megtalálta a gazdát akik **Település 5** mellett laknak. Mindhárom az övüké volt, jól ismerték a környéket, mert Innem költöztek oda, és bár nem valotta be, de ők tették ki a három kutyát ide ez nyilvánvaló. El is mentem a címre valóban ott van a ház a leírás alapján lakatlan, romos.

Orvos szerint kicsi **L** nem éri meg a reggelt. **I** a **B.C.** lehet már meghalt valahol az erdőben, átnézzük holnap. És a harmadik kis lélek látja még a felkelő napot?

Ember ki cserben hagyta egykori hűséges kutyusodat, mi várt rajuk szégyen és gyalázat, és te mocskos, aki bántotta őket miért volt jó neked? Nem tudod, mert ti mindannyian lelketlen, gonoszok, kimondom GYILKOSOK vagytok."

* * *

A felperes a keresetében kérte, hogy a bíróság a Ptk. 2:51. § (1) bekezdésének a) pontja alapján állapítsa meg azt, hogy az alperes megsértette a jó hírnévhez, becsülethez fűződő személyiségi jogát azáltal, hogy 2019. március 15. napját követő alperesi telefonbeszélgetés után aznap „az 1% az kellene, a milliók, és az év közbeni siránkozásokra az utalás" kifejezéssel és a 2019. március 16. napján 20:51 órakor saját Facebook.com internetes oldalán, általa írt megjegyzéssel „ti mindannyian lelketlen, gonoszok, kimondom GYILKOSOK vagytok." nyilvánosan hamis színben tüntette fel a felperesi szervezetet, továbbá a felperest, mint a szervezet vezetőjét, azzal is, amikor „fogjon vissza a stílusából sintér úr", „megoldottuk sintér nélkül is nem vagyunk önre szorulva", valamint „találkozhatunk a bíróságon mit akar sintér úr", „ja a harmadik meg okozzon önnek fejtörést sintér úr!", sintér kifejezés rendszeres használatával közzétett bejegyzéseiben azok nyilvános kijelentéseivel megsértette a felperes jó hírnevét és becsületét.

Kérte, hogy a bíróság tiltsa el az alperest a további jogsértésektől a Ptk. 2:51.§ (1) bekezdésének b) pontjára hivatkozva.

A felperes kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest arra, hogy a saját Facebook.com oldalán az ítélet jogerőre emelkedését követő 15 napon belül tegye közzé az alábbi tartalmú bocsánatkérő bejegyzést: - alperes neve, ezúton kérek elnézést felperes neve **Település 1 Név 1** vezetőjétől (...) és mint embertől azért, mert róla a 2019. március 16. napján a facebook oldalamon történő bejegyzéseimben személyiségi jogsértést megvalósító valótlanosságokat állítottam". (Ptk. 2: 51§ (1) bek. c) pont).

Kérte továbbá, hogy az bíróság az alperest a személyiségi jogsértés miatt 500.000 Ft sérelemdíj-megfizetésre kötelezze a Ptk. 2:52.§ alapján.

Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte, annak jogalapját vitatva.

Az elsőfokú bíróság a fellebbezéssel támadott ítéletében a keresetet elutasította.

Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az Állam javára a Nemzeti Adó- és Vámhivatal ... Megyei Adó- és Vámigazgatósága külön felhívására 66.000 Ft eljárási illetéket, az alperesnek pedig 15 napon belül 84.954 Ft perköltséget.

Határozata indokolásában kifejtette, hogy a Ptk. 2:42. § (1) bekezdése szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy a törvény és mások jogainak korlátai között személyiségét, így különösen a magán- és családi élet, az otthon, a másokkal való - bármilyen módon, illetve eszközzel történő - kapcsolattartás és jó hírnév tiszteletben tartásához való jogát szabadon érvényesíthesse, és hogy abban őt senki ne gátolja.

A Ptk.2:43. § d) pontja szerint a személyiségi jogok sérelmét jelenti különösen a becsület és a jóhírnév megsértése.

A Ptk.2:45. § (1) bekezdése szerint a becsület megsértését jelenti különösen a más személy társadalmi megítélésének hátrányos befolyásolására alkalmas, kifejezésmódjában indokolatlanul bántó véleménynyilvánítás.

A (2) bekezdés szerint a jóhírnév megsértését jelenti különösen, ha valaki más személyre vonatkozó, és e személyt sértő, valótlan tényt állít vagy híresztel, vagy valós tényt hamis színben tüntet fel.

A Ptk.2:52. § (1) bekezdése alapján, akit személyiségi jogában megsértenek, sérelemdíjat követelhet az őt ért nem vagyoni sérelemért.

A (2) bekezdés szerint a sérelem díj megfizetésére kötelezés feltételeire - különösen a sérelemdíjra köteles személy meghatározására és a kimentés módjára - a kártérítési felelősség szabályait kell alkalmazni, azzal, hogy a sérelemdíjra való jogosultsághoz a jogsértés tényén kívül további hátrány bekövetkeztének bizonyítása nem szükséges.

A Ptk.2:54. § (1) bekezdése szerint a személyiségi jogokat személyesen lehet érvényesíteni.

A Ptk.2:45. § (1) bekezdéséhez fűzött Kommentár szerint (Opten Informatikai Kft. 2014.- 279.- 281. oldal) a Ptk. a becsület védelmével kapcsolatban olyan magatartásokat tilt elsősorban, melyek valamely ember társadalmi megítélésének hátrányos befolyásolására alkalmasak.

A becsület megsértése véleménynyilvánítás az adott személyről, amely azonban kifejezésmódjában indokolatlanul megalázó. A becsülethez való jog sérelméhez nem szükséges, hogy a tényállítás, kijelentés objektív valóságtartalma hiányozzon. Akár valós kijelentésekkel is támadható az ember becsülethez való joga, amennyiben annak szövegkörnyezete, kifejezésmódja indokolatlanul bántó.

Az indokolatlanságnak nagy jelentősége van. Kritikák, vélemények megfogalmazására ugyanis a véleménynyilvánítás szabadsága körében mindenkinek joga van. A tényközlés, a kijelentés a megkívánt határokat azonban nem lépheti át.

A véleményét kifejező értékítéletet megjelenítő szövegkörnyezet nem tartalmazhat becsületsértő értékelést. A kijelentéssel nem szabad az érintett személy megalázására törekedni.

Azonban egy kijelentés becsületsértő voltát nem az érintett egyéni megítélése, szubjektív értékítélete, esetleges érzékenysége alapján kell megítélni.

A véleménynyilvánítás, kijelentés értelmezése során a szavak általánosan elfogadott jelentését, és azoknak a társadalom tagjai által megítélését kell a vizsgálat középpontjába helyezni. Az éles kritikára reagáló, az abban foglaltakkal összefüggő, túlzó módon megfogalmazott vélemény személyiségvédelmet nem alapoz meg.

A Ptk.2:45. § (2) bekezdéséhez fűzött Kommentár szerint (281- 283. oldal) a jóhírnév a személyről a társadalomban kialakult képet jelenti.

A sérelmet megvalósító magatartások a következők: valótlan állítás, valótlan dolog híresztelése, valós tények hamis színben feltüntetése. A jóhírnév megsértését jelenti a tény elferdítése, a valótlan tény állítása, híresztelése.

A törvényszék rámutatott arra, hogy a felperes által sérelmezett, az alperes által a saját Facebook internetes oldalán 2019. március 15. napján 10 óra 50 perckor megjelenített bejegyzésben kifogásolt „Az 1% az kellene, a milliók, és az év közbeni siránkozásokra az utalás.” mondat sem, de maga a teljes bejegyzés sem hozható semmilyen összefüggésbe sem közvetlenül, sem közvetetten a felperes személyével. A bejegyzés, a kifogásolt mondat nem utal még közvetetten sem a felperes által működtetett cégre és a felperesre, mint a cég vezetőjére. A bejegyzés a felperes által működtetett cég, menhely 1%-os támogatására nem utal.

A felperes által sérelmezett, az alperes által saját Facebook. com internetes oldalán közzétett, 2019. március 16-án 20 óra 57 perckor megjelenített bejegyzésben kifogásolt „... ti mindannyian lelketlen, gonoszok, kimondom GYILKOSOK vagytok” tagmondat sem, de maga a teljes bejegyzés sem hozható semmilyen összefüggésbe sem közvetlenül, sem közvetetten a felperes személyével. A bejegyzés, a kifogásolt tagmondat nem utal még közvetetten sem a felperes által működtetett cégre, sem a felperesre, mint a cég vezetőjére.

A szavak általánosan elfogadott értelmezése szerint ez a vélemény az alperes kissé túlzott reagálása a történetekre. Általános alanyt szólít meg az alperes a bejegyzésében, amely nem köthető konkrét személyhez, személyekhez. A szavak általánosan elfogadott jelentése és a nyelvtan szabályai szerint a megfogalmazás címzettje nem ismert, azaz mindenki, vagy bárki lehet, aki az alperes által megfogalmazott magatartással összefüggésbe hozható. Azonban azt nem állítja az alperes, hogy ez a személy a felperes lenne, úgy is mint az általa működtetett cég vezetője.

A törvényszék álláspontja szerint a felperes által sérelmezett, az alperes által a saját Facebook.com internetes oldalán közzétett bejegyzéseiben megfogalmazott "sintér úr" kifejezés a megjelenítés szöveggörnyezete, illetve a megfogalmazást megelőző események láncolata miatt, illetve a fenti tények alapján önmagában indokolatlanul nem sértő, nem megalázó a felperes személyére, úgy sem, mint az általa működtetett cég vezetőjére nézve.

A felperes által az alperes részére írt Facebook bejegyzésre történő reagálás volt az alperes részéről az, hogy megírta a felperesnek a "sintér úr" kifejezést tartalmazó üzeneteket. Tehát a megszólítás nem előzmény nélküli.

Az elsőfokú bíróság a döntése során figyelembe vette azt, hogy Szombathely környezetében sokak által ismert, hogy a felperes **Település 1**ban állatpanziót, menhelyet, állatotthont működtet, és emellett ebrendészeti tevékenységet végez. A felperes több önkormányzattal ebrendészeti tevékenység folytatására szerződést kötött.

A társadalmi általános közfelfogás szerint - szűkebben értelmezve, mint ami a Wikipédián megfogalmazásra került - a sintér az a személy, aki a megszökött, kóborló kutyákat összegyűjti, bizonyos ideig megőrzi, és sorsukról intézkedik. Az általános közfelfogás szerint nem az állatok leölése elsődlegesen és nem elsődlegesen az elhullott állatok begyűjtése a sintér feladata.

Az a körülmény, hogy a "sintér" szakmának időközben megváltozott a tevékenységi köre, egyes tevékenységi körök megszüntetésre kerültek, más tevékenységi körök átalakultak, nem jelenti azt, hogy a hétköznapi értelemben az a személy, aki a kóbor, otthonról megszökött, kóborló kutyák begyűjtésével, bizonyos ideig való megőrzésével foglalkozik, nem "sintér".

Önmagában a "sintér" tevékenység, a „sintér” szó, vagy ezt a szó tartalmazó kifejezés nem negatív értelmű, a „sintér” szó önmagában nem pejoratív értelmű. Aki „sintérnek” szólít valakit, önmagában nem vádolja az illetőt bűncselekmény elkövetésével.

Az ebrendészeti tevékenység elvégzése (hétköznapi általános értelemben a „sintéréség”) meghatározott feladatkörrel járó foglalkozás, ugyanolyan hasznos foglalkozás, mint minden más foglalkozás.

Általában, ha valaki talál egy gazdátlan, kóbor, egy otthonról megszökött, kóborló kutyát, tudja, hogy emiatt szólhat a "sintérnek". Általában, ha valaki keresi az otthonról megszökött, elveszett kutyáját, a környéken tevékenykedő "sintérnél" is keresheti az állatot.

Mindezek alapján megállapítható, hogy az alperes által megfogalmazott "sintér úr" kifejezés sem a ténszerűsége alapján, sem pedig a kifejezést megjelenítő szövegkörnyezet alapján a felperes személyére, úgyis mint a bt. vezetőjére nézve nem indokolatlanul sértő, sem közvetlenül, sem közvetetten, nem becsületsértő, nem jóhírnévsértő.

A perbeli esetben a "sintér úr" kifejezés nem valótlan állítás, nem valótlan híresztelés, nem valós tény hamis színben való feltüntetése, nem indokolatlanul bántó, lekicsinylő, megalázó kifejezés, a felperes becsületének csorbítására nem alkalmas, a felperes társadalmi megítélését, ismertségét kedvezőtlenül nem befolyásolja, a felperes emberi méltóságát nem sértette meg az alperesi kifejezés. A felperes által kifogásolt perbeli kifejezések ennek megállapítására nem alkalmasak.

A per során nem került bizonyításra, hogy az alperes magatartására visszavezethetően a felperes hitelét, egzisztenciáját komoly kár érte az alperes állításai miatt, amely a felperes jelenlegi és jövőbeli megélhetését is veszélyezteti, az üzleti partnerek elvesztése miatt is. Az sem került bizonyításra, hogy az alperes a „sintér” szót a felperesnek intézett internetes leveleiben azért fogalmazta meg, hogy a felperest hátrányosan befolyásolja, negatív színben tüntesse fel mások előtt. Az sem került bizonyításra, hogy a felperes által sérelmezett kijelentések a felperesnél üzletrontást eredményeztek, hogy a felajánlott személyi jövedelemadó 1%-ának felajánlása az alperesi magatartásra visszavezethetően csökkent.

A felperes által hivatkozott hátrány, megviseltség, és az a körülmény, hogy a felperest ez a kifejezés érzékenyen érintette, az egyéni érzékenység területére esik, amely a személyiségi jogsértés megállapítását nem vonhatja maga után.

A felperes utalt az általa működtetett szervezet negatív színben való feltüntetése is, azonban a felperes a keresetet saját nevében terjesztett elő, nem a **Cég 1 Bt.** nevében.

Mindezek alapján az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a felperes keresete jogalapját tekintve nem alapos. Eerre tekintettel a felperes elégtételadásra irányuló kereseti kérelme, illetve a sérelem díj iránti kereseti kérelme sem alapos.

Mindezek alapján a felperes keresetét elutasította.

A törvényszék kifejtette, hogy további bizonyításra nem volt szükség, a további bizonyítás a bíróság eltérő döntését nem eredményezte volna.

Az elsőfokú bíróság indokolása szerint azért utasította el a felperes bizonyítási indítványát, mivel az a bejelentésre nyitva álló időn túl került előterjesztésre (Pp.276.§ (4) bekezdése).

* * *

A felperes fellebbezésében elsődlegesen az elsőfokú ítélet Pp. 381. §-a alapján való hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását, másodlagosan pedig az ítélet keresete szerinti megváltoztatását kérte.

Fenntartotta azon kereseti álláspontját, hogy az alperes a közölt bejegyzésével megsértette a személyiségi jogait. Álláspontja szerint tévesen vont le olyan irányú következtetést a törvényszék, hogy az alperesi bejegyzések nem a felperesre vonatkoztathatóak, a felperesre nézve nem sértő a sintér, mint kifejezés.

Vitatta az elsőfokú ítélet azon megállapítását, hogy a felperes tette volna közzé a "Tisztelt Vadászok! kezdetű közleményt.

Ugyancsak vitatta, hogy a felperes tette közzé 2019. március 16-án a "Folytatás 3 Hamis információk ..." kezdetű bejegyzést.

A fellebbezés szerint ezeket az alperes tette közzé.

Kifogásolta, hogy a bíróság a felperes által hivatkozott tanúk közül csak **Név 4** t hallgatta meg, holott a tanú nem tudott elfogulatlan vallomást tenni, hiszen haragszik a felperesre.

Kifogásolta azt is, hogy a perfelvételi tárgyaláson bemutatásra kerültek papír alapon a bizonyítékok, azonban azok értékelése az ítéletben elmaradt, a bizonyítási indítványai pedig szintén el lettek utasítva.

Elektronikus formában került megküldésre a felperes által az 1%-os adófelajánlások változását igazoló okirat, amely bizonyítja a sérelmet, a cég bevételeinek csökkenését.

Az alperes híváslistájának feltárással lehetett volna igazolni, hogy a felperes - az alperes perbeli állításával ellentétben - nem hívta telefonon az alperest.

Csatolta a **Település 2** Ökormányzattal fennálló megbízási jogviszony keretei között kiállított számlát, mely igazolja, hogy az alperes állításával szemben nem csaló.

A tanúbizonyításra irányuló indítványokat annak ellenére figyelmen kívül hagyta a törvényszék, hogy azok a 8 napos határidőn belül, 2019. november 29-én elektronikusan elő lettek terjesztve.

A fellebbezés szerint az alperes a felperes becsületét és jó hírnevét megsértette a bejegyzéseivel, a tönkretételére törekedett, állításaival szándékosan bevételkiesést okozott.

A sintér kifejezés lealacsonyító, sem ez, sem pedig a gyepmester kifejezések már nem használatosak, meghaladottá váltak.

A kifejezés rossz színben tünteti fel mások előtt a felperest, a sintér kifejezés az alperes értelmezésében is kifogásolható tartalommal bír, hiszen szerinte is olyan személyre vonatkozik, aki valamennyi ideig tartja, éhezeti a befogott kutyákat (13. jegyzőkönyv 9. oldal 5. bekezdés).

A fellebbezés szerint tévedett tehát az elsőfokú bíróság, amikor az alperes részéről a jogsértést nem állapította meg, és ennek következtében a kereset teljes elutasításáról rendelkezett.

Az alperes fellebbezési ellenkérelme az ítélet helybenhagyására irányult. Az alperes álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helytállóan foglalt állást akként, hogy nem sértette meg a felperes személyiségi jogait.

Helytelen az a fellebbezési állítás, hogy a törvényszék csak **Név 4** t hallgatta meg tanúként, ugyanis tanú 1 meghallgatására is sor került.

Az adó 1 %-ával és a cég tevékenységével kapcsolatos bizonyítékok nem alkalmasak a felperesi kereset alátámasztására, a cég pedig nem terjesztett elő keresetet.

A telefonhívás-listával kapcsolatos indítványt a felperes elkésve terjesztette elő. Mindemellett nem volt alkalmas a felperes állításának a bizonyítására.

A keresetlevélben és a perfelvétel során tanú meghallgatása iránt határozott kérelmet a felperes nem terjesztett elő, így helytállóan hagyta figyelmen kívül a későbbi kérelmét a törvényszék.

Kiemelte, hogy nem hangzottak el az alperes részéről olyan jelzők, megállapítások, amelyeket a felperes a fellebbezése utolsó oldalának második, harmadik és negyedik bekezdésében hivatkozott, mindemellett ezek nem is képezték a per tárgyát.

* * *

Az ítéletábra - a veszélyhelyzet ideje alatt érvényesülő egyes eljárásjogi intézkedésekről kiadott 74/2020.(III.31.) Kormányrendelet 29. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül eljárva - megállapította, hogy a felperes fellebbezése részben az alábbiak szerint alapos.

Az elsőfokú bíróság a jogvita eldöntéséhez szükséges körben feltárt peradatok helyes mérlegelésével érdemben helyes tényállást állapított meg, az arra alapított - keresetet elutasító - döntésével, valamint annak indokaival az ítéletábra ugyanakkor csupán részben értett egyet.

Az ítéletábra mindenekelőtt kiemeli, hogy a felperes három Facebook bejegyzést kifogásolva kérte keresetében az alperessel szemben a személyiségi jogsértés megállapítását, a jogsértéstől való eltiltást, az alperes nyilatkozattal való elégtételadásra, továbbá sérelemdíj megfizetésére kötelezését. Az adó 1% -kal kapcsolatos, 2019. március 15-én 10 óra 50 perckor megjelenített, továbbá a 2019. március 16-án 20 óra 57 perckor megjelenített("Folytatás 3... ti mindannyian lelketlen, gonoszok, kimondom GYILKOSOK vagytok." résztartalommal rendelkező) bejegyzésnek a helytálló - a többi bejegyzéssel kapcsolatos összefüggéseire is kiterjedő - értelmezése útján állapította meg a törvényszék, hogy ezek semmilyen összefüggésben sem közvetlenül sem közvetetten nem hozhatóak a felperes személyével.

A bejegyzések a felperes tekintetében a személyével összefüggésbe hozható véleménynyilvánítást, tényállítást egyáltalán nem tartalmazzak, így nem teremtenek alapot sem a Ptk. 2: 45. § (1) bekezdése alapján a becsület megsértésének, sem pedig a (2) bekezdés alapján a jó hírnév megsértésének megállapítására. Ezen bejegyzések tekintetében az elsőfokú ítéleti indokokat maradéktalanul osztva az ítéletábra egyetértett a törvényszék keresetet elutasító döntésével.

A harmadik sérelmezett bejegyzés címzettje a figyelmes olvasók számára - a bejegyzés tartalma alapján - egyértelműen a felperes személyében azonosítható. A felperes a saját nevét megjelölve, az általa vezetett vállalkozásra és annak tevékenységére is utalva tett közzé bejegyzést, erre válaszként született meg a kifogásolt tartalmú alperesi bejegyzés. A felperes személye a bejegyzések tartalma, a bejegyzések egymással való összefüggései alapján is egyértelműen beazonosítható.

Megállapítható, hogy az alperes a felperesnek adott rövid válaszbjegyzésében lényegében egy bekezdésen belül négyszer, kifejezetten figyelemfelkeltő jelleggel és kifejezetten a felperest megszólítva, illetve minősítve használta a sintér kifejezést.

A ("nyúzó" német megfelelőjének - Schinder - hangalakjából származó) sintér szó az elsőfokú bíróság által ismertetettekén túl - ahogy arra az alperes ellenkérelmében (4. sz. irat 2. oldal harmadik bekezdése) maga is utalt - egy negatív értékítéletet, lealacsonyító, pejoratív minősítést is magában foglaló kifejezés, ami a társadalomban széles körben elterjedt, általánosan ismert jelentése szerint a kóbor állatok, kutyák befogásán túl az azokkal való kegyetlen bánásmódjáról is elhíresült személy megnevezésére szolgál.

A kifejezés - éppen az elsőfokú bíróság által hivatkozott, a szavak általánosan elfogadott jelentését, és azoknak a társadalom tagjai által való megítélését a vizsgálat középpontjába helyező értelmezése mellett - az adott szövegkörnyezetben, annak négyszeri megismétlése folytán e negatív jelentés nyomatékosítására, kiemelésére alkalmas, ezáltal hatásában és jellegében indokolatlanul bántó, sértő, lealacsonyító, megalázó a felperes számára. A bejegyzés kifogásolt tartalma a felperes társadalmi megítélésének hátrányos befolyásolására alkalmas, kifejezés módjában indokolatlanul bántó véleménynyilvánítást foglal magába.

Az ugyan nem állapítható meg, hogy a bejegyzésben az alperes a felperest sértő, valótlan tényről állított, híresztelt, vagy valós tényről hamis színben tüntetett fel, így a Ptk. 2: 45. § (2) bekezdése szerint a jó hírnév megsértésének megállapítása iránti kereset nem megalapozott, ugyanakkor a

kifejtettek értelmében a bejegyzéssel az alperes a felperes sérelmére a Ptk. 2: 42. §-a által védett, a 2: 43. § d) pontja által nevesített személyiségi jog, a becsület - Ptk. 2: 45. § (1) bekezdése szerinti - megsértését megvalósította.

A fentiekre figyelemmel e tekintetben megalapozott a felperesnek a Ptk. 2: 51. § (1) bekezdés a) pontjának alkalmazására, a jogsértés bírósági megállapítására irányuló kereseti kérelme, továbbá a jogsértés jellegére, megvalósításának, a kifogásolt nyilatkozatot tartalmazó bejegyzés közzétételének fórumára, módjára figyelemmel megalapozott a személyiségi jogsértés Ptk. 2: 51. § (1) bekezdés c) pontja szerinti szankciójának az alkalmazása, a megfelelő elégtétel adására irányuló követelés tekintetében előterjesztett kereseti kérelem is.

A rendelkezésre álló peradatok szerint az alperesi jogsértés egyszeri, befejezett magatartással valósult meg, az ismétlődésének veszélye nem valószínűsíthető, a felek között előzményi jogsértésre sem került sor, a perbeli esetben nem merült fel arra utaló körülmény sem, hogy alappal lehetne tartani a kifogásolt magatartás megismétlődésétől, ennek folytán az ítéletábra nem látott indokot a személyiségi jogsértés Ptk. 2: 51. § (1) bekezdés b) pontja szerinti szankciójának alkalmazására, így a további jogsértéstől való eltiltásra irányuló kereseti követelést nem ítélte megalapozottnak.

Ugyancsak nem ítélte megalapozottnak az ítéletábra a felperesnek a sérelemdíj megfizetése iránti kereseti kérelmét.

A Ptk. 2:52. § alkalmazása körében az ítéletábra utal a BH2016.241. számon közzétett döntésre, melyben a Kúria kifejtette, hogy a személyiségi jogsértés megállapításának nem automatikus következménye a sérelemdíj megítélése. Rámutatott, hogy a sérelemdíj alkalmazásának nem kizárólagos feltétele a személyiségi jogsértés fennállta, és a bíróság mérlegelheti, hogy a Ptk. 2:51. § /1/ bekezdésében meghatározott a személyiségi jogsértés felróhatóságtól független szankciónak alkalmazása megfelelően orvosolja-e az érintett sérelmét, vagy a jogsértőt e jogkövetkezmények mellett sérelemdíj megfizetésére is kötelezni kell. Ennek alapját abban látta, hogy a Ptk. 2:52. § /1/ bekezdéséből kitűnően az érintett az őt ért „nem vagyoni sérelemért” követelhet sérelemdíjat és a sérelemdíj funkciója a személyiségi jogok megsértésével okozott nem vagyoni sérelmek kompenzálása és az új Ptk. a sérelemdíj megítéléshez, annak összecszerűsége meghatározásához az eset összes körülményének mérlegelését írja elő a bíróságok számára (Ptk. 2:52. § /3/ bekezdés).

A fentiekből kitűnően a Kúria a sérelemdíjat a hátrányok vizsgálatát szükségessé tevő - ebben változatlanul a nem vagyoni kártérítéshez hasonlító - személyiségi jogi szankciónak tekinti, melynek nem csupán mértéke, hanem alkalmazhatósága szempontjából is alapvető jelentősége van a Ptk. 2:52. § /3/ bekezdése szerint a sérelemdíj mértéke vonatkozásában a bíróság által vizsgálandó körülményeknek. Ezek mérlegelése a Kúria álláspontja szerint az adott esetben arra is vezethet, hogy a jogsértő nem kötelezhető sérelemdíj megfizetésére.

Az ítéletábra álláspontja szerint a Ptk. 2:52. § /1/ bekezdés helyes értelme csak az lehet, ha a sérelemdíj, mint szankció akkor kerül alkalmazásra, ha képes betölteni funkcióját. Az új Ptk. miniszteri indokolása szerint a sérelemdíj a személyiségi jogok megsértésének vagyoni elégtétellel történő közvetett kompenzációja és egyben magánjogi büntetése. A sérelemdíj fenti kettős funkciója belső viszonya az, hogy a szankció elsődlegesen a jogsértés vagyoni elégtétellel történő kompenzációja, és csak másodsorban érvényesül a magánjogi büntetés jelleg, mint kiegészítő funkció, mely különösen akkor kerül előtérbe, ha kompenzáció nem érhető el - másféle előny biztosítása nem valósulhat meg -, vagy az okozott hátrány nem jelentős, de a jogsértés kapcsán indokolt a társadalmi elmarasztalás.

A funkciók betöltése kapcsán nem mellőzhető annak figyelembevétele, hogy az adott esetben a jogsértővel szemben alkalmazott felróhatóságtól független személyiségi jogvédelmi szankciók is

megfelelően orvosolhatják a személyiségi jogaiban sértett fél jogsérelmét, s a sérelemdíj fenti funkcióinak betöltésére alkalmas jelleggel már nem bír, mely esetben a személyiségi jogsértés megvalósulása ellenére is mellőzendő az alkalmazása.

Az ítéletábra az eset körülményeire, a jogsértés nem jelentős súlyára, egyszeri jellegére tekintettel, továbbá a jogsértés sértettre és környezetére gyakorolt hatása körében tett felperesi állítások bizonyíthatatlanságára figyelemmel úgy ítélte meg, hogy a perbeli esetben a jogsértés megállapítása, és a jogsértő alperes nyilatkozat útján való elégtételadásra kötelezése elegendő és arányos jogkövetkezmény a személyiségi jogában megsértett felperes sérelmének kompenzálására.

A felperes hatályon kívül helyezés iránti fellebbezési kérelmét az ítéletábra az eljárás érdemi eldöntésére kiható jogszabálysértés hiányában nem ítélte megalapozottnak.

A fellebbezésben foglaltakra tekintettel az alábbiakat emeli ki.

Helytálló ugyan az a fellebbezési hivatkozás, hogy nem a felperes tette közzé a "Tisztelt Vadászok!" és a "Folytatás 3 Hamis információk ..." kezdetű, 2019. március 16-i bejegyzést. E tekintetben az elsőfokú ítélet tényállása elírást tartalmaz, ez azonban az ügy érdemi elbírálására nem hat ki.

Ugyancsak nem helytálló az elsőfokú bíróság ítéletének a felperes által indítványozott bizonyítás mellőzésével kapcsolatosan - annak elkésztésére utalással - kifejtett indokolása. A felperes indítványát tartalmazó 16. számú beadványt ugyan a benyújtására biztosított - november 29-én lejáró - határidőt követően, december 2-én érkezett a bírósághoz, a BIIR lajstromadatok (ún. KR. érkezési idő) alapján azonban megállapítható, hogy a beadványt a Pp. 612. § -a és a 14/2002 (VIII.1.) IM rendelet (Büsz.) 75/C. § (5b) bekezdése értelmében november 29. 10:33:31 időpontban, tehát határidőben a bírósághoz érkezettnek kell tekinteni.

Az alábbiakra tekintettel ugyanakkor megállapítható, hogy az indítványozott bizonyítás lefolytatása nem volt indokolt.

A felperes **Név 5** és **Név 6** tanúk meghallgatását a jogsértés megrendelő bizalmának csorbításával járó következményeinek igazolására kérte, ez azonban a perben nem minősül bizonyítandó ténynek, a per tárgya ugyanis nem a cég ezzel kapcsolatos igényérvényesítésének elbírálása.

Név 7 meghallgatását azzal az indokkal kérte a felperes, hogy a tanú a személyes tapasztalatáról számoljon be. Az indítvány tekintetében a felperes nem jelölte meg a bizonyítandó tény, a tanú meghallgatása tehát nem volt indokolt.

Az alperes híváslistájának beszerzésére irányuló indítvány olyan tény igazolását szolgálta volna, amelynek a perben nem volt relevanciája. Az ügy eldöntése nem tette szükségessé az arra irányuló alperesi állítás valóságtartalmának igazolását, hogy a felperes felhívta-e telefonon az alperest vagy sem.

Az 1%-os adófelajánlásból eredő cégbevételek csökkenésének megítélése és bizonyítása ugyancsak nem képezte a per tárgyát, figyelemmel arra, hogy a cég a perben igényt nem érvényesített. Az ezzel kapcsolatosan becsatolt okirat bizonyítékként való értékelését az elsőfokú bíróság megalapozottnak találta.

Ugyancsak nem képezte a pernek a tárgyat a cég és a különböző önkormányzatok közötti megbízási szerződés alapján való elszámolás, illetve az ezzel kapcsolatban esetlegesen tett alperesi nyilatkozat minősítése, ekként szükségtelen volt az ezzel kapcsolatos felperesi okirat értékelése.

Az alperesnek a tárgyaláson való meghallgatása során tett kijelentései, a sintér és a gyepmester szavak jelentéstartalmával kapcsolatosan előadott nyilatkozatai szintúgy nem képezték a per tárgyát, a személyiségi jogsértés megállapítása és egyéb jogkövetkezményei iránt előterjesztett felperesi

keresetet a bíróságnak a keresetlevélben a Pp. 170. § (2) bekezdés c) pontja szerint - az érvényesíteni kívánt jog és a kereseti kérelem megalapozására - megjelölt tények alapján kellett elbírálnia.

A kifejtettekre tekintettel az ítélőtábla a felperesnek a Pp. 381. §-ára alapított - az ítélet eljárási szabálysértés miatti mérlegelhető hatályon kívül helyezésére irányuló - fellebbezési kérelmét nem ítélte megalapozottnak, ugyanakkor az ítélet anyagi jogi felülbírálata körében a Pp. 369. § (3) bekezdés c) pontja szerinti jogkörében eljárva a Pp. 383. § (2) bekezdés második fordulata alapján az elsőfokú bíróság ítéletét részben, a rendelkező részben írtak szerint - a jogsértés megállapítása és az alperes nyilatkozattal történő elégtételadásra kötelezése iránti keresetnek helyt adva - megváltoztatta, ugyanakkor a keresetet ezt meghaladóan elutasító rendelkezést helybenhagyta.

A felperes fellebbezése és ekként keresete a jogsértés megállapítása és az elégtételadás tekintetében megalapozottnak, míg a jogsértéstől való eltiltás és a sérelemdíj iránti igény tekintetében alaptalannak bizonyult, mindezek figyelembevételével az ítélőtábla úgy ítélte meg, hogy mindkét fél fele arányban minősül pernyertesnek. Erre tekintettel a Pp. 83. § (2) bekezdése alapján a feleket a feljegyzett kereseti és fellebbezési illeték egyenlő arányú megfizetésére kötelezte azzal, hogy az ezt meghaladóan felmerült költségeiket a felek maguk kötelesek viselni.

A feljegyzett kereseti és fellebbezési illeték összegének meghatározása körében az ítélőtábla az alábbiakra volt figyelemmel. A következetes bírói gyakorlat szerint amennyiben a személyiségi jogsértés felróhatóságtól független (a rPtk. dogmatikájában objektív) és a sérelemdíj (a rPtk. dogmatikájában szubjektív) szankcióját egy eljárás keretén belül érvényesíti a fél, úgy a kereset egységesnek minősül. A felróhatóságtól független szankciókhoz kapcsolódó meg nem határozható perérték és a sérelemdíj követelés viszonylatában az illeték megállapításának alapjául a magasabb illetékalapot kell csupán figyelembe venni (BH 2001.367; EBH 199.94).

Ennek megfelelően a konkrét esetben az illeték alapja az Illetéktörvény 39. § (3) bekezdés b) pontja értelmében 600.000,- Ft, a feljegyzett kereseti illeték helyes összege az Illetéktörvény 42. § (1) bekezdés a) pontja alkalmazásával 36.000,- Ft.

Az Itv. 39. § (3) bekezdés c) pontjának és a fentebb kifejtetteknek megfelelően a fellebbezési perérték ugyancsak 600.000 Ft, így a feljegyzett fellebbezési illeték az Itv. 46. § (1) értelmében 48.000 Ft.

A fentiek szerint tehát a felek személyenként 42.000 Ft feljegyzett eljárási (kereseti plusz fellebbezési) illeték megfizetésére kötelesek az állam javára.

Győr, 2020. június 23.

dr. Lezsák József sk.
a tanács elnöke

dr. Maurer Ádám sk.
előadó bíró

dr. Molnár Andrea sk.
bíró

